

Θηβών Γεώργιος στην πανήγυρη του Μητροπολιτικού Νέας Σμύρνης: «Σμύρνη, η πόλη των ονείρων και των δακρύων»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Νέας Σμύρνης](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θηβών και Λεβαδείας κ. Γεώργιος χοροστάτησε στον Όρθρο και προέστη της πολυαρχιερατικής Θείας Λειτουργίας στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό της Αγίας Φωτεινής Νέας Σμύρνης, που πανηγυρίζει σήμερα, Κυριακή της Σαμαρείτιδος, 22 Μαΐου 2022. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θηβών συλλειτουργήσε με τον οικείο Μητροπολίτη (Νέας Σμύρνης) κ. Συμεών και τον επίσης φιλοξενούμενο Μητροπολίτη Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ. Πλάτωνα.

Ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Θηβών κ. Γεώργιος ξεκίνησε το συγκινητικό κήρυγμα του, λέγοντας ότι η ευγενική πρόσκληση του Σεβασμ. Μητροπολίτου Νέας Σμύρνης κ. Συμεών του δίνει την ευκαιρία να συνεορτάσει μαζί με τους κληρικούς της Μητροπόλεως, τους τοπικούς φορείς αλλά και το πλήρωμα της τοπικής Εκκλησίας,

για να τιμήσουν όλοι μαζί την Σαμαρείτιδα, γνωστή για τη διαλογική της συζήτηση μαζί με τον Θεάνθρωπο Ιησού Χριστό, που της αποκάλυψε πολλά κεφάλαια της ζωής της αλλά και διαχρονικά πολλά κεφάλαια όλων μας.

Συνέχισε λέγοντας ότι βρίσκεται σε ένα Ναό που μας φέρνει πίσω στη Σμύρνη, την πόλη των ονείρων και των δακρύων μας, φέτος που συμπληρώνονται 100 έτη από τη Μικρασιατική Καταστροφή. Ο Θεός προίκισε το γένος των Ελλήνων με πολλά χαρίσματα, όμως οι αδυναμίες του Γένους οδήγησαν σε σφάλματα, που βιώσαμε με πολύ οδυνηρό τρόπο.

«Στο Ευαγγέλιο που ακούσαμε, περιγράφεται ο υπέροχος διάλογος και η σπουδαία συνάντηση, ενώ μας αποκαλύπτονται και μεγάλες θεολογικές αλήθειες. Ο Δημιουργός έδωσε στον άνθρωπο **τρία μεγάλα αξιώματα**: το πρώτο είναι το **Βασιλικό** αξίωμα, η επικράτηση πάνω στη φύση, το δεύτερο, το **προφητικό** αξίωμα για να δέχεται και να μεταδίδει την αλήθεια, και το τρίτο, το **Ιερατικό** αξίωμα, για να λατρεύει τον μόνο αληθινό Θεό. Με την έξωσή του από τον Παράδεισο ο άνθρωπος κινδύνευσε να χάσει και τα τρία. Ο Θεάνθρωπος όμως δεν άφησε. Με την ενανθρώπησή Του υπέταξε τη φύση που αγρίεψε.

Με το προφητικό δίδαξε την αλήθεια και με το ιερατικό πρόσφερε τον εαυτό Του. Ως Βασιλεύς πρόσφερε στην Αγία την αιωνιότητα. Ως Προφήτης της αποκάλυψε το σκοτεινό παρελθόν της, και ως Αρχιερέυς να λατρεύει τον αληθινό Θεό. Υπέστη την καλήν αλλοίωσιν. Έγινε βασίλισσα. Έγινε αυτοκρατόρισα. Κυριάρχησε στον εαυτό της και τα πάθη της. Με το προφητικό χάρισμα ομολόγησε τον Ιησού Χριστό στους Σαμαρείτες μαζί με τον γιό της Ιωσήφ. Πορεύτηκε, κινούμενη από ιεραποστολικό ζήλο, κατόπιν στην Παλαιστίνη, την Αίγυπτο, την Καρχηδόνα και, τέλος, την Ρώμη, όπου και φυλακίστηκε, ρίχτηκε στο πηγάδι, από το οποίο και ανασύρθηκε ζωντανή για να ριχτεί πάλι στη φυλακή, όπου υπέφερε πολυώδυνα βάσανα και στο τέλος παρέδωσε την ψυχή της στον Θεό. Στο Συναξάρι της έχει ένα ωραίο δίστιχο ότι την έριξαν στο πηγάδι ενώ αυτή συνομίλησε με τον Κύριο στο πηγάδι του Ιακώβ!

Πρέπει να είμαστε φορείς του τρισσού αξιώματος, που δίνεται με το Άγιο Βάπτισμα, με το χρίσμα του Μύρου, ως σφραγίδος του Αγίου Πνεύματος. Φέρουμε εν δυνάμει τα τρία αξιώματα, όταν προσπαθούμε να τα αξιοποιούμε. Θυσιάζουμε το εγώ μας και γινόμαστε όλοι ιερείς. Όλοι μας προωθούμε τα αξιώματα. Όμως αυτά φεύγουν και παρέρχονται «ως όναρ και ως άνθος». Μόνο τα τρία αξιώματα είναι αιώνια, τα οποία και η Αγία απέκτησε στον υπέρτατο βαθμό που οδηγούν στον δρόμο της αρετής, του αγιασμού και της καθάρσεως, στον δρόμο του Θεού. Αμήν».

